

நிர்ஜீவி

10 / 11

ஆவணி / புரட்டாசி 1981

மாத இதழ்

விலை ரூபா 1-0 0

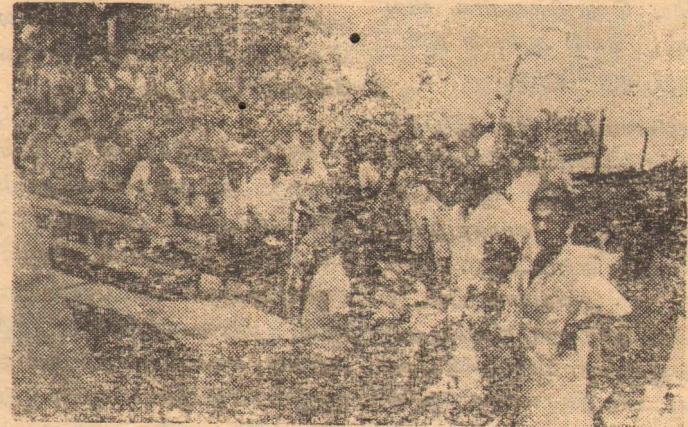
ஏழாம் பிரச்சனைகளும் அண்மையா சம்பவங்களும்

மலையகம்:

10,000 சதுவர் பாதிப்பு
3,000 பேர் அகத்களாகினர்
16 பேர் தீயில் வெந்து
மாண்டனர்
45 பேருக்குப்படுகாயம்
105 லயன்கள், பாடசாலை
கள், கடைகளுக்குத்
தீவைப்பு

கிழக்கு:

1,300 சதுவர் பாதிப்பு
900 பேர் அகத்கள்
4 பேர் பாடகாலை
45 வீடுகள், பாடசாலை
கள், மீனவ வாடி
களுக்குத் தீவைப்பு

அகதிகளில் ஒரு பகுதியினர்

விளையலை: 300 சதுவர் அகத்கள், 7 பேர் பாடகாலை
33 கடைகளுக்கும் ஒரு பட மானிகைக்கும் தீ

யாழ்நகர் எரிந்ததைத் தொடர்ந்து, அம்பாறை - பட்டிருப்பு குடியேற்ற எல்லைக் கிராமங்களில் நடந்த கலவரங்களை அடுத்து மட்டக்களாப்பில் நடந்த வளையாட்டுப் போட்டி யொன்றில் உருவாகிய கை கலப்பு இனக்கலவரமாகி அம்பாறை மாவட்டத்தில் பல தமிழ் பேசும் மக்களை அகதி களாக்கி, இலங்கையில் பல இடங்களிலும் தன் கொடுரைக்கைகளை நீட்டியது. இலங்கை பூராவும் 58, 77 கனில்

நடந்த இனக்கலவரம்போல் ஒன்று நடக்காவிட்டாலும், அங்கொன்றும் இங்கொன்று மாக நடந்தவைகள் நிட்சய மாகத் தமிழ் பேசும் மக்களைப் பாரிய அளவில் பாதித்துள்ளது என்பதில் எதுவித ஜியமுமில்லை.

பெரும் பாதிப்பு?

கடைகள் பல எரிக்கப்பட்டாலும், இம்முறை தாக்குதலுக்குள்ளாக்கப்பட்டவர்கள் சாதாரண தமிழ் பேசும்

மக்கள் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. தம்மை இந்த மன்னிற்கே அர்ப்பணித்து மன்னேடு மன்னைகி, இந்நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு முக்கிய பங்களித்து அன்றூட வாழ்க்கைக்காக தம் உழைப்பை விற்கும் தமிழ்த் தொட்டத் தொழிலாளர்களே இம்முறை கொடுரைமாகத் தாக்கப்பட்டார்கள் என்பதை, சில சமயம் சிவதர்ம வள்ளல்களும், சிர்திருத்த வாதி களான தொழிற் சங்கங்களும்,

கடந்த வருடத்தின் நவம்பர் மாதத்தில் இருந்து அரசாங்க, கூட்டுத்தாபன, தனி யார் நிலையங்களில் சேவையாற்றுவோருக்கு வழங்கப்பட்ட 70 ரூபா சம்பளமையில் தோட்டத் தொழிலாளரைப் பொறுத்தவரையில் சுமார் 9 மாதங்களாகியும் இன்னும் வழங்கப்படவில்லை. சுகலரும் இலங்கைப் பிரசைகளே என்

ரும், இன, மத, சாதி அடிப்படையில் பாகுபாடு எதுவும் காட்டுவதில்லை என்றும் கூறி வரும் இன்றைய அரசு, இது வரை தோட்டத் தொழிலாளருக்கு இல்லுதிய உயர்வை வழங்காது இருப்பதானது இவ்வரை தோற்றத்தை நன்கு தெளிவுபடுத்துகிறது.

இச்சம்பள உயர்வு தொடர்பாகத் தோட்டத் தொழிலா

ளரின் சம்பள நிர்ணய சபை பலமுறை கூடிக் கலைந்தபோதும் ஊதிய உயர்வு வழங்க ஆக்கூர்வமாக எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டிய தொழிற் சங்கங்கள் ஆகஸ்ட் 10-ம் திகதி கூடும் சம்பளக் கமிஷன் எந்தத் தீர்வையும் தராதபட்சத்தில் 15-ம் திகதி அடையாள வேலை நிறுத்தம்

மேற்கொள்ளப்போவதாக எச் சரித்தனர். ஆயினும் பயன் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. இது னால் 15-ம் திகதி தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தினர் ஒரு நாள் அடையாள வேலைநிறுத்தம் மேற்கொண்டனர். இவ்வரை தொழிலாளர்கள் பங்கேற்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் கடந்த ஆகஸ்ட் 18-ம் திகதியின்று சுமார் 41 தொழிற் சங்கங்கள் இக்கோரிக்கை தொடர்பாக இனக்கம் கண்டு வேலைநிறுத்தத்தில் குதித்தன. எனினும் நாட்டு நிலைமையைக் காரணம் காட்டி ஜனதிபதியின் கரங்களை வலுப்படுத்தும் படி தொண்டமானத் தலைவராகக் கொண்ட இ. தொ. காவும், (தொடர்ச்சி 7-ம் பக்கம்)

உதீய உயர்வும் மலையக மக்களும்

மாதத்தில் இருந்து அரசாங்க, கூட்டுத்தாபன, தனி யார் நிலையங்களில் சேவையாற்றுவோருக்கு வழங்கப்பட்ட 70 ரூபா சம்பளமையில் தோட்டத் தொழிலாளரைப் பொறுத்தவரையில் சுமார் 9 மாதங்களாகியும் இன்னும் வழங்கப்படவில்லை. சுகலரும் இலங்கைப் பிரசைகளே என்

மூழ்த்திற்கு வெளியே பல நாடுகளிலும் சிறப்பாக இங்லோந்தில் இலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்களுடைய பிரச்சனை பற்றி வெகுவாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. இலங்கைத் தமிழர் அல்லதோர் இன்று இலங்கையில் வாழும், இருதேசிய இனங்களான சிங்கள - தமிழ் பேசும் இனங்களிடையே ஒற்றுமையின்மை நிலவுவதையும், அத்தோடு ஒற்றையரட்சி அடிப்படையில் பெரும்பான்மையினராகிய சிங்கள் இன மக்களின் எதேச்சாதிகார அரசாங்கம் தமிழ் பேசும் மக்களை ஓரவஞ்சுக்கமாக இன ஒடுக்கல் செய்து வருவதையும் அறிந்து அதில் அக்கறையும் காட்டி வருகிறார்கள்.

மொழிவாரி இனங்களின் ஆதர்சு-உரிமைகளில் அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை கொண்ட அனி சேரா நாடுகளும், சுதந்திரத்துக்கும் சுயநிர்ணயத்திற்கும் போராடி வரும் இயக்கங்களும் ஈழவர்மீது சதோதரப் பற்றும் தோழைமைப் பாங்கும் கொண்டுள்ளமை காணக்கூடியதாக உள்ளது. இதற்குக் காரணம் தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சனையை தர்க்கீ அடிப்படையில் அனுகி அவர்கள் பிரச்சனைக்கு நிரந்தர பரிகாரம் அவர்களுக்கென ஒரு “தேசிய அமைப்பு” (Statehood) நிறுவுவதே என்ற வாதத்தை உலகில் உள்ள முற்போக்கு சக்திகள் ஏற்றுக்கொள்வதே.

தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சனை ஒரு சர்வதேசப் பிரச்சனையாக உருவெடுத்து உள்ளது. ஆனால் தமிழ் பேசும் மக்கள் ஒரு தேசிய இனம் என்பதையும், அவர்களுக்கு சுய நிர்ணய உரிமை மறுக்க முடியாத உடைமை என்பதையும் தமிழர்கள் உருவாக்க உடைமை என்பதையும் தமிழர்கள் உருவாக்க உடைமை என்பதையும் தமிழர்கள் உருவாக்க உடைமை என்பதையும் அவர்கள் பிரச்சனைக்கு ஒப்புக்கொண்ட போதிலும் அவர்கள் தத்தமது வர்க்கப்பாட்டு நலன் சார்ந்த அடிப்படையிலேயே தமிழ் பேசும் மக்களின் சுய நிர்ணய உரிமையையும் அதற்கான மார்க்கத்தையும் அனுகிறார்கள். தனியாக இதை ஆழமாகப் பார்ப்போம்.

முதலில் ஜே. வி. பியின் கருத்தையும், தோழர் ரோகணைவின் கண்ணேட்டத்தையும் பார்ப்போம். தோழர் ரோகண ஒரு புரட்சி வாதி. இவர் ஒரு மார்க்சிச சிந்தனையாளர். இவ்வகையில் ஒரு புரட்சியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டவர் மட்டுமல்ல, 1971-ல் ஒரு கிளர்ச்சியை உண்டுபண்ணியவர்களில் ஒருவருமாவார்.

ஆனால் சிந்தனை வேறு; செயல் முறை வேறு; புரட்சி வாதம் வேறு; புரட்சிசெய்த பாதை வேறு. இவை இரண்டும் இனையும்போதுதான் ஒரு சுகப்புரட்சி உருவெடுக்க முடியும். இதை அவர்கள் கடந்தகாலத்தில் உணரவில் என்பதை அவரே ஒப்புக்கொள்கிறார். இல்லாவிட்டால் நல்ல முறையில் உருவாக்கப்பட இருந்த ஒரு சுகப்புரட்சியை (Revolutionary

நடவர் தடர் தீர்...

Epol) வெறும் கிளர்ச்சியாக (Uprising or insurgency) முடிக்கக் காரணகர்த்தாவாக இருந்திருக்கமாட்டார்.

இதற்கு அடிப்படைக் காரணங்கள் பல; ஆனால் தமிழ் பேசும் மக்களைப் பொறுத்தவரையிலான ஒரு முக்கிய காரணத்தைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

நாடு தழுவிய போராட்டம் (National Struggle) அல்லது மக்கள் எழுச்சி வேறு; சுகப்புரட்சி அல்லது மக்கள் புரட்சி வேறு. இவற்றிற்கான அடிப்படை விபரங்களையும் வேறுபாடுகளையும் 1969 தொடக்கம் 1971 வரை தோழர் ரோகண நன்கு புரிந்துகொண்டிருக்கவில்லை. மக்கள் புரட்சியே நாடு தழுவிய கிளர்ச்சி என்று கருதி அந்நாடு தழுவிய கிளர்ச்சி சிங்கள மக்களின் எழுச்சி என்ற சிந்தனையில் திக்குமுக்காட்சியவர். இதனாலேயே 1971 கிளர்ச்சி வெறும் சிங்கள இளைஞர்களின் எழுச்சியாக முடிந்தது. 1971-ல் ஏற்பட்ட எழுச்சியில் தமிழ் இளைஞர்கள் பங்குபற்றிவில்லை. அதற்கான காரணம் அக்கிளர்ச்சி எண்ணத்திலும், உருவெடுப்பி இல்லாத நாடு தழுவிய கிளர்ச்சியாக உருவெடுக்காமல் சிங்கள இளைஞர்களின் அபிலாசைக் கிளர்ச்சியாகவே உருவெடுத்தது. இதற்குத் தோழர் ரோகண போன்றவர்கள் காரணகர்த்தாக்களாக இருந்தபோதிலும் தமிழ் இளைஞர்களும் பொறுப்பாளிகள் என்பதை மறுக்கமுடியாது. தமிழர்களின் அரசியல் இதுவரை காலமும் வெறும் தமிழ் இனப் பற்றுக்கு உட்பட்டு வந்தமையால் இடதுசாரிக் கொள்கையோ தர்க்கீ சித்தாந்தமோ ஊடுருவ இடமளிக்காத அளவுக்கு வெறும் இன உணர்ச்சி வலுப்பெற்றிருந்தது.

சிங்கள மக்களிடத்து எவ்வளவு தூரம் சிங்கள தீவிரவாதம் வலுப்பெற்று இருந்ததோ; அவ்வளவு தூரம் வகுப்பு வாதமும் வலுப்பெற்று இருந்தது. இதனாலேதானாலே, என்னவோ ஜே. வி. பியினர் நாடு தழுவிய புரட்சிக்கு அடிக்கோலாமல் சிங்கள கிளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தனர். இங்குதான் தோழர் ரோகண போன்றவர்களின் சித்தாந்தத்தின் சூனியத்தையும், அவர்கள் புரட்சிசெய்த பாதையின் சூட்சமத்தையும் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

ஒவ்வொரு போராட்டமும் வர்க்கப் போராட்டமே என்றால் வித்தகன் மார்க்கள். இந்த அடிப்படை உண்மையை மறந்துவிடக்கூடாது. ஆகவே நாடு தழுவிய அடிப்படையில் புரட்சி காணவிரும்புவோர் தமிழர் - சிங்களர் என்ற இனவேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு சாதி சமயமற்ற முறையில் வர்க்க ரீதியில் ஒடுக்கப்படும் வர்க்கத் தினரின் உரிமைக்காக மட்டுமேயல்லாமல் அவர்கள் சமூக உடமைக்காகவும் போராட முனைந்திருக்கவேண்டும். அந்த வகையில் போராட முனையும்போது மலையகத் தோட்டத் தொழி வாளரை அப்போராட்டத்தின் பொதுவலராகவும் முன்னணியினராகவும் உருவாகியிருக்கவேண்டும். இது 1971-ல் நடந்த கிளர்ச்சியில் நடைபெறவில்லை. ஜே. வி. பி. தொழர்களின் தெளிவற்ற சிந்தனையையும், திரிகரண சுத்தியற்ற வட்சியத்தையும் அது எடுத்துக் காட்டுகிறது. அவர்கள் நிச்சயமாக மார்க்சியவாதிகள். ஆனால் புரட்சிப் புரவலர் வெளின் கூறியது போல் இந்த மார்க்சியவாதிகளைல்லாம் சமூகக் கிராதகர்கள் என்ற அவதானிப்புக்கு எடுத்துக் காட்டாகின்றார்கள். இந்தத் தவறை தமிழர் விமோசனம் என்ற பெயரில் சில கிராதகக் குழுக்கள் புரிந்து வருவதை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஜே. வி. பியினர் ஏனை சிங்கள இடதுசாரிகள் செய்த தவறையே செய்துள்ளனர். இவர்கள் தோட்டத் தொழிலாளர்களை வர்க்க அடிப்படையில் அனுகாமல் வெறும் இன ரீதியாகக் கண்டு அவர்களை வர்க்கப் போராட்டத் திற்கு உட்படுத்தாமல் விலக்கி வைத்தே வந்துள்ளார்கள்.

இதற்கு சிங்கள இடதுசாரிகளையும் புரட்சிவாதிகளையும் சாடும்போது மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும், இந்திய வம்சாவளியினரையும் பொறுப்பாளிகளுக்கும், இங்குதோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும், இந்திய வம்சாவளியினருக்கும் இடையே உள்ள தார்ப்பரிய வேறுபாட்டை உணர வேண்டும்.

மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளிகளின் வம்சாவளிகள் அல்ல. ஆங்கோர் காலத்தில் அடிமைத் தொழிலுக்குப்பின் உருவான கூவி அடிப்படையில் இலங்கையில் குடியேற்றப்பட்ட வர்களே ஒழிய வந்தேறு குடிகள் அல்ல. குடி

ஸ்ராவில் தொடரும் நிரந்தர தீவிரப்புமோ?

பல ஆண்டு காலமாக அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் மக்கள் பொம்மை நாடாகத் திகழ்ந்துவந்த ஈரானில், சில வருடங்களுக்கு முன்பு ஏகாதி பத்தியத்திற்கெதிரான எழுச்சியின்மையாக நினைவிற்கொள்ளவேண்டியவை. ஏனை னில் ஈரானில் வரலாற்றில் ஒரு திசை திருப்பத்தை இது ஏற்படுத்தியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்திலையில், ஈரானில் உண்மையான மக்கள் புரட்சி நடந்ததா? எனக் கேட்கும்போது, இல்லை என்றே கூறவேண்டும். அப்படி உண்மையான மக்கள் புரட்சி ஏற்பட்டிருந்தால் தொடர்பு இருந்தும் ஈரானில் ஆட்சிமாற்றங்களும் படுகொலைகளும் ஏற்படக் காரணமில்லை. இந்த வரிசையில்தான் அன்றையில் ஜென்னை கூட்டுரை நடைபெற்று வருகிறது என்று கொஷங்களை

